

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 223

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος
14 Ιουλίου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 223/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 223/02	Υπόθεση C-178/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 11 Απριλίου 2014 — Vario Tek GmbH κατά Hauptzollamt Düsseldorf.	2
2014/C 223/03	Υπόθεση C-182/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Απριλίου 2014 η Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 στις υποθέσεις T-604/11 και T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	3
2014/C 223/04	Υπόθεση C-188/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 58 de Madrid (Ισπανία) στις 15 Απριλίου 2014— Juan Pedro Ludeña Hormigos κατά Banco de Santander, S.A..	3
2014/C 223/05	Υπόθεση C-190/14: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας	4
2014/C 223/06	Υπόθεση C-197/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 18 Απριλίου 2014 — T.A. van Dijk κατά Staatssecretaris van Financiën	5

EL

2014/C 223/07	Υπόθεση C-201/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 22 Απριλίου 2014 — Smaranda Bara κ.λπ. κατά Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF).	5
2014/C 223/08	Υπόθεση C-208/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Audiencia Provincial Navarra (Ισπανία) στις 25 Απριλίου 2014 — Antonia Valdivia Reche κατά Banco de Valencia S.A..	6
2014/C 223/09	Υπόθεση C-217/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας.	6
2014/C 223/10	Υπόθεση C-218/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 5 Μαΐου 2014 — Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly κατά Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Υπόθεση C-219/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Employment Tribunals, Birmingham (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Μαΐου 2014 — Kathleen Greenfield κατά The Care Bureau Ltd.	8
2014/C 223/12	Υπόθεση C-223/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Ισπανία) στις 7 Μαΐου 2014 — Tecom Mican S.L. κατά Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Υπόθεση C-225/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance de Dieppe (Γαλλία) στις 8 Μαΐου 2014 — Facet SA κατά Jean Henri.	9
2014/C 223/14	Υπόθεση C-239/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) στις 14 Μαΐου 2014 — Abdoulaye Amadou Tall κατά Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy).	10
2014/C 223/15	Υπόθεση C-247/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2014 η HeidelbergCement AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-302/11, HeidelbergCement κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	10
2014/C 223/16	Υπόθεση C-248/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2014 η Zement KG κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-306/11, Schwenk Zement KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	11
Γενικό Δικαστήριο		
2014/C 223/17	Υπόθεση T-167/14: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2014 — Søndagsavisen κατά Επιτροπής.	13
2014/C 223/18	Υπόθεση T-230/14: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2014 — Deutsche Edelstahlwerke κατά Επιτροπής	13
2014/C 223/19	Υπόθεση T-235/14: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — ArcelorMittal Hamburg κ.λπ. κατά Επιτροπής	14
2014/C 223/20	Υπόθεση T-236/14: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2014 — Kronotex κ.λπ. κατά Επιτροπής	15
2014/C 223/21	Υπόθεση T-237/14: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — Steinbeis Papier κατά Επιτροπής	16
2014/C 223/22	Υπόθεση T-240/14 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Απριλίου 2014 οι Jean-Pierre Bodson κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση F-73/12, Bodson κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	17
2014/C 223/23	Υπόθεση T-241/14 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Απριλίου 2014 οι Jean-Pierre Bodson κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση F-83/12, Bodson κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	18
2014/C 223/24	Υπόθεση T-258/14: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2014 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής.	20
2014/C 223/25	Υπόθεση T-259/14: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2014 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής.	20
2014/C 223/26	Υπόθεση T-260/14: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2014 — Vattenfall Europe Mining κ.λπ. κατά Επιτροπής	21
2014/C 223/27	Υπόθεση T-263/14: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2014 — Hydro Aluminium Rolled Products κ.λπ. κατά Επιτροπής	22

2014/C 223/28	Υπόθεση T-265/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Schumacher Packaging κατά Επιτροπής. . . .	23
2014/C 223/29	Υπόθεση T-270/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Grupa Azoty ATT Polymers κατά Επιτροπής	24
2014/C 223/30	Υπόθεση T-271/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Styron Deutschland κατά Επιτροπής.	25
2014/C 223/31	Υπόθεση T-272/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — P-D Glasseiden κ.λπ. κατά Επιτροπής	26
2014/C 223/32	Υπόθεση T-274/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Lech-Stahlwerke κατά Επιτροπής	27
2014/C 223/33	Υπόθεση T-275/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Drahtwerk St. Ingbert κ.λπ. κατά Επιτροπής.	28
2014/C 223/34	Υπόθεση T-276/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Flachglas Torgau κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2014/C 223/35	Υπόθεση T-279/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Sabic Polyolefine κατά Επιτροπής.	30
2014/C 223/36	Υπόθεση T-280/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Ineos Manufacturing Deutschland κ.λπ. κατά Επιτροπής	31
2014/C 223/37	Υπόθεση T-281/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Fels-Werke κατά Επιτροπής.	32
2014/C 223/38	Υπόθεση T-282/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Bayer MaterialScience κατά Επιτροπής	34
2014/C 223/39	Υπόθεση T-283/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Advansa κ.λπ. κατά Επιτροπής.	35
2014/C 223/40	Υπόθεση T-285/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Wirtschaftsvereinigung Stahl κ.λπ. κατά Επιτροπής	36
2014/C 223/41	Υπόθεση T-286/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Röchling Oertl Kunststofftechnik κατά Επιτροπής	38
2014/C 223/42	Υπόθεση T-287/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Schaeffler Technologies κατά Επιτροπής.	39
2014/C 223/43	Υπόθεση T-288/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Energiewerke Nord κατά Επιτροπής.	40
2014/C 223/44	Υπόθεση T-289/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — H-O-T Servicecenter Nürnberg κ.λπ. κατά Επιτροπής	41
2014/C 223/45	Υπόθεση T-291/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — egeplast international κατά Επιτροπής	42
2014/C 223/46	Υπόθεση T-294/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Klemme κατά Επιτροπής	43
2014/C 223/47	Υπόθεση T-295/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Autoneum Germany κατά Επιτροπής.	44
2014/C 223/48	Υπόθεση T-296/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Erbslöh κατά Επιτροπής	45
2014/C 223/49	Υπόθεση T-297/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Walter Klein κατά Επιτροπής	46
2014/C 223/50	Υπόθεση T-298/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Erbslöh Aluminium κατά Επιτροπής	47
2014/C 223/51	Υπόθεση T-300/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Fricoran Back κατά Επιτροπής	48
2014/C 223/52	Υπόθεση T-301/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Michelin Reifenwerke κατά Επιτροπής	49
2014/C 223/53	Υπόθεση T-302/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Buderus Guss κατά Επιτροπής.	50
2014/C 223/54	Υπόθεση T-303/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Polyblend κατά Επιτροπής	51
2014/C 223/55	Υπόθεση T-304/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Sun Alloys Europe κατά Επιτροπής	52
2014/C 223/56	Υπόθεση T-305/14: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Vestolit κατά Επιτροπής	54
2014/C 223/57	Υπόθεση T-306/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Polymer-Chemie κατά Επιτροπής	55

2014/C 223/58	Υπόθεση T-307/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — TechnoCompound κατά Επιτροπής.	56
2014/C 223/59	Υπόθεση T-308/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Neue Halberg-Guss κατά Επιτροπής	57
2014/C 223/60	Υπόθεση T-309/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Mat Foundries Europe κατά Επιτροπής	58
2014/C 223/61	Υπόθεση T-310/14: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Fritz Winter Eisengießerei κατά Επιτροπής.	59
2014/C 223/62	Υπόθεση T-313/14: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2014 — Christian Dior Couture κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση επαναλαμβανόμενου σχεδίου με οπτικό αποτέλεσμα αναγλύφου)	60
2014/C 223/63	Υπόθεση T-318/14: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Vinnolit κατά Επιτροπής	61
2014/C 223/64	Υπόθεση T-331/14: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Azarov κατά Συμβουλίου	62
2014/C 223/65	Υπόθεση T-332/14: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Azarov κατά Συμβουλίου	63
2014/C 223/66	Υπόθεση T-355/14: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαΐου 2014 — STC κατά Επιτροπής	64

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 223/67	Υπόθεση F-107/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Guinet κατά ΕΤΕπ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Συνταξιοδοτικό καθεστώς — Μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αντιστάθμισμα για τα μειονεκτήματα που οφείλονται στην καθυστέρηση κατά τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Προϋπόθεση αποτελεσματικής μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν σε καθεστώς διαφορετικό από αυτό της ΕΤΕπ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)	66
2014/C 223/68	Υπόθεση F-130/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2014 — CI κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Διπλό επίδομα συντηρουμένου τέκνου — Άρθρο 67, παράγραφος 3, του ΚΥΚ — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Φιλικός διακανονισμός μεταξύ των μερών κατόπιν παρεμβάσεως του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή — Εφαρμογή — Καθήκον αρωγής)	66
2014/C 223/69	Υπόθεση F-151/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (2ο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Ohrgaard κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση κατοικίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Άσκηση καθηκόντων σε διεθνή οργανισμό — Έννοια — Δοκιμαστική υπηρεσία πέντε μηνών στην Επιτροπή — Εξαιρείται)	67
2014/C 223/70	Υπόθεση F-60/13: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (2ο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Lebedef κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Καταχώριση απουσιών για λόγους ασθενείας — Παράτυπη απουσία — Αφαίρεση στην οποία προέβη η ΑΔΑ από την ετήσια άδεια — Υποβολή αιτήματος μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου — Γνώση του ενδιαφερόμενου περί της υπέρθεσης αποφάσεως — Παράλειψη ανοίγματος μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και λήψεως γνώσεως, με την ενεργοποίηση υπερσυνδέσμου, του περιεχομένου της αποφάσεως αυτής — Παραδεκτό — Προθεσμίες — Καθορισμός της ημερομηνίας από της οποίας ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να λάβει γνώση του περιεχομένου της αποφάσεως)	68

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2014/C 223/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 212 της 7.7.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 202 της 30.6.2014

EE C 194 της 24.6.2014

EE C 184 της 16.6.2014

EE C 175 της 10.6.2014

EE C 159 της 26.5.2014

EE C 151 της 19.5.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Düsseldorf** (Γερμανία) στις
11 Απριλίου 2014 — **Vario Tek GmbH** κατά **Hauptzollamt Düsseldorf**

(Υπόθεση C-178/14)

(2014/C 223/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vario Tek GmbH

Καθού: Hauptzollamt Düsseldorf

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το γεγονός ότι μια βιντεοκάμερα δεν διαθέτει δυνατότητες μεταβλητής εστίασεως (ζουμ) την κατάταξή της στη διάκριση 8525 80 9 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας όπως ισχύει δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, και του κανονισμού (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, με τους οποίους τροποποιήθηκε το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει να θεωρηθεί ότι μια βιντεοκάμερα διαθέτει την περιγραφόμενη στη διάκριση 8525 80 91 ΣΟ δυνατότητα καταγραφής ήχου και εικόνας, εκ του λόγου και μόνον ότι ένα αρχείο εικόνας ή ήχου μπορεί να αντιγραφεί από άλλη συσκευή, μέσω της θύρας USB της κάμερας, στο αποσπώμενο μέσο αποθηκεύσεως που είναι απαραίτητο για τη λειτουργία της κάμερας, χωρίς όμως το αρχείο αυτό να μπορεί να αναπαραχθεί οπτικά ή ηχητικά μόνο μέσω αυτής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, και τον κανονισμό 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 (ΕΕ L 284, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Απριλίου 2014 η Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 στις υποθέσεις T-604/11 και T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (εκπρόσωποι: A. Nordemann, M.C. Maier, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-292/12,
- εάν κρίνει αναγκαίο, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει, προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, έναν μόνο λόγο αναίρεσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα.

Ειδικότερα, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι:

- 1) δεν έλαβε υπόψη και δεν ανέφερε καν, στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης, ότι το προγενέστερο σήμα, MAGNET 4, αποτελείται από τον αριθμό 4,
- 2) έκρινε, στις σκέψεις 22 και 25 της αποφάσεώς του, ότι το στοιχείο MAGNET ήταν το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, MAGNET 4,
- 3) εφάρμοσε, στη σκέψη 25, διαφορετικούς κανόνες για την αξιολόγηση των οπτικών και ηχητικών ομοιοτήτων των σημείων MAGNET 4 και MAGNEXT,
- 4) δεν έλαβε υπόψη, στη σκέψη 35, στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης του κινδύνου συγχύσεως, την αλληλεξάρτηση των σχετικών παραγόντων, και ιδίως το χαμηλό επίπεδο του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, MAGNET 4, την έλλειψη εννοιολογικής ομοιότητας των σημείων MAGNET 4 και MAGNEXT, και τον ελάχιστο βαθμό φωνητικής και οπτικής ομοιότητας των σημείων,
- 5) δεν αιτιολόγησε βασίμως, στη σκέψη 35, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημείων MAGNET 4 και MAGNEXT.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Ισπανία) στις 15 Απριλίου 2014— Juan Pedro Ludeña Hormigos κατά Banco de Santander, S.A.

(Υπόθεση C-188/14)

(2014/C 223/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Καθή: Banco de Santander, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς την κοινοτική νομοθεσία το άρθρο 22.1 του νόμου 16/09 της 13ης Νοεμβρίου, περί υπηρεσιών πληρωμών, στο μέτρο που επιτρέπει σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να επιβάλει ή/και να αυξήσει την επιβάρυνση για υπηρεσίες, μεταβάλλοντας τους όρους που είχαν συμφωνηθεί αρχικώς;
- 2) Αποτελεί επαρκή προστασία για τον χρήστη η δυνατότητα καταγγελίας της σύμβασης χωρίς οποιαδήποτε επιβάρυνση;
- 3) Είναι νόμιμες συμβατικές ρήτρες που έχουν συμφωνηθεί από τα μέρη και αφορούν τις δυνατότητες που προβλέπονται στο αναφερθέν στην πρώτη ερώτηση άρθρο;
- 4) Τέλος, και σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα προηγούμενα ερωτήματα: είναι συμβατή προς την κοινοτική νομοθεσία η δίμηνη προθεσμία προηγούμενης ειδοποίησης;

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-190/14)

(2014/C 223/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve, U. Nielsen)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι το Βασίλειο της Δανίας, μην έχοντας δημοσιεύσει τα τελικά σχέδια διαχείρισεως λεκάνης απορροής ποταμού μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2009 και μην έχοντας αποστείλει αντίγραφο τους στην Επιτροπή μέχρι τις 22 Μαρτίου 2010 και, εν πάση περιπτώσει, μην έχοντας ενημερώσει την Επιτροπή επ' αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Δανία έχει επανειλημμένως αναγνωρίσει — εσχάτως απαντώντας στην από 18 Δεκεμβρίου 2013 συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής — ότι καμία από τις τέσσερις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού της επικράτειάς της δεν καλύπτεται από σχέδιο διαχείρισεως, και ότι δεν έχει αποσταλεί στην Επιτροπή αντίγραφο των τελικών σχεδίων διαχείρισεως λεκάνης απορροής ποταμού για την εξαετή περίοδο η οποία λήγει στις 22 Δεκεμβρίου 2015.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Δανία δεν έχει ακόμα συμμορφωθεί προς το άρθρο 13, παράγραφοι 1, 2 και 6 της ως άνω οδηγίας. Από την απάντηση της Δανίας της 8ης Μαΐου 2013 προκύπτει ότι η παράβαση του άρθρου 13 της οδηγίας αναμένεται να συνεχισθεί μέχρι τον Μάιο του 2014 (περίπου 3,5 χρόνια μετά τη λήξη της οριζόμενης προθεσμίας). Περαιτέρω, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, η Δανία δεν έχει ακόμα συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις του άρθρου 15, παράγραφος 1 της οδηγίας, σύμφωνα με τις οποίες η οριζόμενη προθεσμία προθεσμία για την ενημέρωση της Επιτροπής ήταν η 22α Μαρτίου 2010.

⁽¹⁾ ΕΕ 2000 L 327, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 18 Απριλίου 2014 — T.A. van Dijk κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-197/14)

(2014/C 223/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: T.A. van Dijk

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το Hoge Raad, ως ανώτατο εθνικό δικαστήριο, να θεωρήσει ότι προδικαστικό ερώτημα που τέθηκε από κατώτερο εθνικό δικαστήριο συνιστά λόγο να θέσει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο ή να αναμείνει την απάντηση σε αυτό το τεθέν από το κατώτερο δικαστήριο ερώτημα, ακόμη και αν κρίνει ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στο ζήτημα επί του οποίου πρέπει να αποφασίσει είναι τόσο προφανής, ώστε να μη χωρεί εύλογη αμφιβολία ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα αυτό;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δεσμεύονται οι ολλανδικές αρχές στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως από πιστοποιητικό E 101 που χορηγήθηκε από αρχή άλλου κράτους μέλους, ακόμη και αν πρόκειται για λεμβούχο του Ρήνου, οπότε οι περιλαμβανόμενοι στον κανονισμό 1408/71 ⁽¹⁾, κανόνες περί της εφαρμοστέας νομοθεσίας –ζήτημα το οποίο αφορά το πιστοποιητικό– στερούνται εφαρμογής βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 22 Απριλίου 2014 — Smaranda Bara κ.λπ. κατά Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Υπόθεση C-201/14)

(2014/C 223/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Smaranda Bara κ.λπ.

Εφεσίβλητοι: Πρόεδρος του Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η εθνική φορολογική αρχή, ως αντιπροσωπευτικό όργανο του αρμόδιου Υπουργείου κράτους μέλους, χρηματοπιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 124 ΣΛΕΕ;
- 2) Είναι δυνατόν να ρυθμίζεται με οιονεί διοικητική πράξη, ήτοι με πρωτόκολλο που υπογράφεται μεταξύ της εθνικής φορολογικής αρχής και άλλου δημόσιου φορέα, η διαβίβαση της βάσεως δεδομένων που αφορά τα εισοδήματα που πραγματοποιούν υπήκοοι κράτους μέλους, από την εθνική φορολογική αρχή προς άλλο φορέα του κράτους μέλους, χωρίς τούτο να συνιστά προνομιακή πρόσβαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 124 ΣΛΕΕ;

- 3) Εμπίπτει στην έννοια των λόγων προληπτικής εποπτείας του άρθρου 124 ΣΛΕΕ η διαβίβαση της βάσεως δεδομένων με σκοπό την επιβάρυνση των υπηκόων κράτους μέλους με υποχρεώσεις καταβολής κοινωνικών εισφορών υπέρ του φορέα του κράτους μέλους προς τον οποίο γίνεται η διαβίβαση;
- 4) Μπορεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας από αρχή διαφορετική από εκείνη για την οποία προορίζονταν, όταν αυτή η πράξη επιφέρει αναδρομικά περιουσιακή ζημία;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Audiencia Provincial Navarra (Ισπανία) στις
25 Απριλίου 2014 — Antonia Valdivia Reche κατά Banco de Valencia S.A.**

(Υπόθεση C-208/14)

(2014/C 223/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial Navarra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Antonia Valdivia Reche

Εφεσίβλητη: Banco de Valencia S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι υποχρεώνει το εθνικό δικαστήριο, κατόπιν εξετάσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας με την οποία ορίστηκε επιτόκιο της τάξεως του 29 %, να κηρύξει την εν λόγω ρήτρα ανενεργό, χωρίς ωστόσο να δύναται να μειώσει το συμφωνηθέν επιτόκιο, έστω και αν ο καθού η εκτέλεση καταναλωτής έχει υποβάλει ρητώς σχετικό αίτημα μείωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-217/14)

(2014/C 223/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, όσον αφορά την Οδηγία 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, παρέλειψε να λάβει μέχρι την 3η Μαρτίου 2011 μέτρα για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των ορισμών που παρατίθενται στα σημεία 8, 18, 21, 22, 32, 33 και 34 του άρθρου 2 και των απαιτήσεων που θεσπίζονται στις παραγράφους 1 έως 7 και 12 του άρθρου 9, σε συνδυασμό με την παράγραφο 11 του άρθρου 9, στη δεύτερη και την τρίτη περίοδο του άρθρου 16, καθώς και στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 16, στη δεύτερη περίοδο του άρθρου 38, παράγραφος 1, στις παραγράφους 1, 4 και 8 του άρθρου 39 και στις παραγράφους 1 έως 3, 5 και 7 του άρθρου 40 και, σε κάθε περίπτωση, παρέλειψε να ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή, και επομένως παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, της ανωτέρω οδηγίας·

- να επιβάλει στην Ιρλανδία χρηματική ποινή, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ύψους 20 358 ευρώ ανά ημέρα, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, καταβλητέα στον λογαριασμό των ιδίων πόρων της Ένωσης, λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως ανακοινώσεως μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο οδήγίας που εκδόθηκε σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία· και
- να καταδικάσει Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαρτίου 2011.

⁽¹⁾ EE L 211, σ. 55

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 5 Μαΐου 2014 — Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly κατά Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-218/14)

(2014/C 223/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Καθού: Minister for Justice and Equality

Παρεμβαίνον: The Immigrant Council of Ireland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εάν γάμος μεταξύ πολίτη της Ένωσης και υπηκόου τρίτης χώρας καταλήξει σε διαζύγιο που εκδίδεται κατόπιν της αναχωρήσεως του πολίτη της Ένωσης από το κράτος μέλος υποδοχής, στο οποίο ο πολίτης της Ένωσης ασκούσε τα απορρέοντα από το δίκαιο της Ένωσης δικαιώματά του, και εάν έχουν εφαρμογή τα άρθρα 7 και 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, διατηρεί κατόπιν τούτου ο υπήκοος τρίτου κράτους το δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής; Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση, έχει ο υπήκοος τρίτης χώρας δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής κατά την περίοδο πριν από την έκδοση του διαζυγίου και μετά την αναχώρηση του πολίτη της Ένωσης από το κράτος μέλος υποδοχής;
- 2) Πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, εάν ο πολίτης της Ένωσης σύζυγος διατείνεται ότι διαθέτει επαρκείς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας, οι οποίοι αποτελούνται εν μέρει από πόρους του υπηκόου τρίτης χώρας συζύγου;
- 3) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, έχουν κατά το δίκαιο της Ένωσης (πέραν της οδηγίας) πρόσωπα, όπως οι προσφεύγοντες, δικαίωμα διαμονής για εργασία στο κράτος μέλος υποδοχής, προκειμένου να παρέχουν ή να συμβάλλουν στην απόκτηση «επαρκών πόρων» κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (EE L 158, σ. 77),

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Employment Tribunals, Birmingham (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Μαΐου 2014 — Kathleen Greenfield κατά The Care Bureau Ltd

(Υπόθεση C-219/14)

(2014/C 223/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Employment Tribunals, Birmingham

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Kathleen Greenfield

Εναγομένη: The Care Bureau Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανόνας «pro rata temporis», όπως ορίζεται στη ρήτρα 4.2 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία μερικής απασχολήσεως, την έννοια ότι διάταξη εθνικού δικαίου (όπως οι κανονιστικές αποφάσεις 13, 13 A και 14 περί χρόνου εργασίας) πρέπει να προβλέπει, σε περιπτώσεις όπου υπάρχει αύξηση των ωρών εργασίας ενός εργαζομένου, ότι το σύνολο της ήδη σωρευθείσας άδειας προσαρμόζεται αναλογικώς στις νέες ώρες εργασίας, με συνέπεια η αύξηση των ωρών εργασίας του εργαζομένου να επιφέρει τον επαναυπολογισμό του δικαιώματος άδειας σύμφωνα με τις αυξημένες ώρες εργασίας;
- 2) Πρέπει είτε η ρήτρα 4.2 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία μερικής απασχολήσεως είτε το άρθρο 7 της οδηγίας ⁽¹⁾ για τον χρόνο εργασίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι διάταξη εθνικού δικαίου (όπως οι κανονιστικές αποφάσεις 13, 13 A και 14 περί χρόνου εργασίας) δεν δύναται να προβλέπει, σε περιπτώσεις όπου υπάρχει αύξηση των ωρών εργασίας ενός εργαζομένου, ότι το σύνολο της ήδη σωρευθείσας άδειας προσαρμόζεται αναλογικώς στις νέες ώρες εργασίας, με συνέπεια η αύξηση των ωρών εργασίας του εργαζομένου να επιφέρει τον επαναυπολογισμό του δικαιώματος άδειας σύμφωνα με τις αυξημένες ώρες εργασίας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα (i) και/ή στο ερώτημα (ii), έχει ο επαναυπολογισμός εφαρμογή μόνο σε εκείνο το χρονικό διάστημα του έτους αναφοράς κατά το οποίο ο εργαζόμενος παρείχε εργασία με αυξημένο ωράριο ή σε κάποιο άλλο χρονικό διάστημα;
- 4) Για τον υπολογισμό της περιόδου άδειας που ελήφθη από τον εργαζόμενο, έχουν είτε η ρήτρα 4.2 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία μερικής απασχολήσεως είτε το άρθρο 7 της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας την έννοια ότι διάταξη εθνικού δικαίου (όπως οι κανονιστικές αποφάσεις 13, 13 A και 14 περί χρόνου εργασίας) πρέπει να υιοθετεί διαφορετική προσέγγιση μεταξύ, αφενός, του υπολογισμού της αποζημιώσεως εργαζομένου έναντι ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών κατά τη λήξη της συμβάσεως εργασίας και, αφετέρου, του υπολογισμού των υπολειπόμενων ημερών ετήσιας άδειας εργαζομένου όταν αυτός παραμένει απασχολούμενος;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα (iv), ποια πρέπει να είναι αυτή η διαφορετική προσέγγιση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Ισπανία) στις 7 Μαΐου 2014 — Tecom Mican S.L. κατά Man Diesel & Turbo SE

(Υπόθεση C-223/14)

(2014/C 223/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tecom Mican S.L.

Καθή: Man Diesel & Turbo SE

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί «εξώδικη πράξη» κατά το άρθρο 16 του κανονισμού 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007 ⁽¹⁾, μια αμιγώς ιδιωτική πράξη, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν εκδόθηκε από μη δικαστική αρχή ή μη δημόσιο λειτουργό;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορεί οποιαδήποτε ιδιωτική πράξη να θεωρηθεί εξώδικη πράξη ή πρέπει να πληροί ορισμένα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά;
- 3) Στην περίπτωση που η ιδιωτική πράξη πληροί τα εν λόγω χαρακτηριστικά, μπορεί πολίτης της Ένωσης να ζητήσει την κοινοποίηση και την επίδοσή της μέσω της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 16 του ισχύοντος κανονισμού 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, όταν έχει ήδη προβεί σε κοινοποίηση μέσω άλλης μη δικαστικής δημόσιας αρχής, παραδείγματος χάριν ενός συμβολαιογράφου;
- 4) Τέλος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 16 του κανονισμού 1393/2007 το γεγονός ότι η εν λόγω συνεργασία έχει διασυνοριακή διάσταση και είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς; Πότε πρέπει να θεωρείται ότι η συνεργασία έχει «διασυνοριακή διάσταση και είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς;

⁽¹⁾ Περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324, σ. 79).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance de Dieppe (Γαλλία) στις 8 Μαΐου 2014 — Facet SA κατά Jean Henri

(Υπόθεση C-225/14)

(2014/C 223/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance de Dieppe

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Facet SA

Καθού: Jean Henri

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 22 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης ⁽¹⁾, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽²⁾, την ύπαρξη και την εφαρμογή στερεότυπων ρητρών οι οποίες ενσωματώνονται στις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης και με τις οποίες αναγνωρίζεται εκ μέρους του καταναλωτή η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πιστωτικού φορέα;
- 2) Η γενική αρχή της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου και το άρθρο 22 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, απαγορεύουν στους πιστωτικούς φορείς να αποδεικνύουν την εκπλήρωση των προσυμβατικών και συμβατικών υποχρεώσεών τους μόνον μέσω των ενσωματωμένων στις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης στερεότυπων ρητρών περί αναγνώρισεως εκ μέρους του καταναλωτή της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων αυτών, χωρίς να προσκομίζουν στο δικαστήριο τα έγγραφα τα οποία εξέδωσαν οι ίδιοι και τα οποία χορήγησαν στον δανειολήπτη;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργησης της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

⁽²⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) στις 14 Μαΐου 2014 — Abdoulaye Amadou Tall κατά Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

(Υπόθεση C-239/14)

(2014/C 223/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Abdoulaye Amadou Tall

Καθού: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Προδικαστικό ερώτημα

Δυνάμει του άρθρου 39/1 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 σχετικά με την είσοδο στην επικράτεια, την παραμονή, την εγκατάσταση και την απέλαση αλλοδαπών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 39/2 1η § , εδάφιο 3, 39/76, 39/82, 4η § , εδάφιο 2, και 57/6/2 του ίδιου νόμου, κατά αποφάσεως να μην εξεταστεί περαιτέρω νέο αίτημα ασύλου μπορούν να ασκούνται μόνον προσφυγή ακυρώσεως και αίτηση αναστολής κατεπείγοντος χαρακτήρα. Στον βαθμό που ούτε συνιστούν ένδικα βοηθήματα πλήρους δικαιοδοσίας ούτε έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα και στον βαθμό που, κατά την εξέτασή τους, ο αιτών δεν δικαιούται ούτε παραμονής ούτε υλικής βοήθειας, συνάδουν τα εν λόγω ένδικα βοηθήματα προς τις επιταγές του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 39 της οδηγίας 2005/85 της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα ⁽¹⁾ (EE L 326 της 13ης Δεκεμβρίου 2005), τα οποία προβλέπουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής;

⁽¹⁾ EE L 326, σ. 13.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2014 η HeidelbergCement AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-302/11, HeidelbergCement κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: HeidelbergCement AG (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz και P. Pichler, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
2. να ακυρώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2011) 2361 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011 (Υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα) στο μέτρο που αφορά την ανααιρεσείουσα·
3. επικουρικώς, σε σχέση με το αίτημα που διατυπώθηκε στο σημείο 2, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί το τελευταίο σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου· και
4. εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση ασκείται κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-302/11. Η εν λόγω απόφαση επιδόθηκε στην αναρρεσείουσα στις 14 Μαρτίου 2014. Με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η αναρρεσείουσα κατά της απόφασης C(2011) 2361 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, στην υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα.

Η αναρρεσείουσα προβάλλει συνολικώς επτά λόγους αναίρεσης.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε ανεπαρκώς και εφάρμοσε εσφαλμένως την υποχρέωση αναγραφής του σκοπού της αιτήσεως παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾. Δεν εξέτασε επαρκώς το περιεχόμενο της απόφασης της Επιτροπής για τη λήψη πληροφοριών και δεν έλαβε υπόψη τις απαιτήσεις όσον αφορά την υποχρέωση της Επιτροπής προς αιτιολόγηση.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η απορρέουσα από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρέωση προς αιτιολόγηση μπορούσε να περιοριστεί από το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε την αιτίαση περί της ελλιπούς αιτιολογίας όσον αφορά την επιλογή της απόφασης να ζητήσει την παροχή πληροφοριών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε επαρκώς ούτε την αιτίαση περί της ελλιπούς αιτιολογίας όσον αφορά την ταχθείσα προθεσμία. Αιτιολογεί την απόφαση του χρησιμοποιώντας όρους πανομοιότυπα διατυπωθέντες με αυτούς που χρησιμοποίησε για να απαντήσει σε διαφορετικού περιεχομένου αιτίαση προβληθείσα στο πλαίσιο παράλληλης δίκης.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε επαρκώς την «αναγκαιότητα», κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003, αφού έκρινε περιττή την εκ μέρους της Επιτροπής εμπειριστατωμένη έκθεση όλων των τεκμηρίων. Επιπλέον, επέβαλε αδικαιολόγητες απαιτήσεις όσον αφορά τη σχέση μεταξύ βάσιμης υπόνοιας παραβάσεως και αναγκαιότητας των πληροφοριών που έχουν ζητηθεί. Επιπροσθέτως, ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 18, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003, διότι έκρινε ότι η επαλήθευση του πρόσφορου χαρακτήρα των πληροφοριών που ζητήθηκαν δεν ήταν αναγκαία. Αυτό οδηγεί, εξάλλου, σε υπονόμευση του δικαιώματος προσφυγής που απορρέει από το άρθρο 18, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι το άρθρο 18, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003 αποτελούσε τη νομική βάση της αιτήσεως της Επιτροπής για προετοιμασία, συγκέντρωση και επεξεργασία πληροφοριών που η αναρρεσείουσα δεν είχε στην κατοχή της.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αιτίαση περί της υπερβολικά σύντομης προθεσμίας απαντήσεως αναφερόμενο μόνον, αορίστως, στην οικονομική ισχύ της αναρρεσείουσας και, ως εκ τούτου, χρησιμοποιώντας ανεπαρκή και ανακόλουθη αιτιολογία.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το κριτήριο ακρίβειας των πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνοντας ότι η απόφαση αιτήσεως για την παροχή πληροφοριών ήταν επαρκώς ακριβής, αν και το ίδιο διαπίστωσε ότι τα περιλαμβανόμενα σ' αυτήν ερωτήματα διατυπώνονταν κατά τρόπο αόριστο. Επιπλέον, δεν εξέτασε τις αντλούμενες από έλλειψη ακρίβειας ειδικές αιτιάσεις και υπονόμευσε το δικαίωμα προσφυγής (βλ. άρθρο 18, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003).

Έβδομον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα δικαιώματα άμυνας της αναρρεσείουσας, διότι έκρινε ότι η τελευταία όφειλε να προβεί σε εκτιμήσεις που η Επιτροπή μπορούσε να χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο οικονομικής αναλύσεως με σκοπό την απόδειξη εικαζόμενης παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης περί συμπράξεων επιχειρήσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2014 η Zement KG κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-306/11, Schwenk Zement KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Schwenk Zement KG (εκπρόσωποι: M. Raible και S. Merz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-306/11, στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της αναιρεσίουσας·
2. να ακυρώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2011)2367 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, στην υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα, στο μέτρο που αυτή αφορά την αναιρεσίουσα·
3. επικουρικός, σε σχέση με το αίτημα που διατυπώθηκε πιο πάνω στο σημείο 2, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί το τελευταίο σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·
4. εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίουσας στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανίρεση ασκείται κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Γενικό Δικαστήριο) στις 14 Μαρτίου 2014 στην υπόθεση T-306/11, στο μέτρο που επιβαρύνει την αναιρεσίουσα. Η απόφαση επιδόθηκε στην SCHWENK Zement AG στις 14 Μαρτίου 2014. Με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε μερικώς και απέρριψε μερικώς την προσφυγή που η αναιρεσίουσα άσκησε κατά της αποφάσεως C(2011)2367 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, στο πλαίσιο διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού ΕΚ 1/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου (υπόθεση 39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα).

Η αναιρεσίουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, κατά την αναιρεσίουσα, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας κατά την εκτίμηση της πράξεως της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίω της Ένωσης μη λαμβάνοντας υπόψη τη σύμφυτη με την αρχή της αναλογικότητας ιεράρχηση και εφαρμογή, εν αμφιβολία, του ηπιότερου εκ των δύο διατιθεμένων μέσων. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτό μέτρο που ελήφθη άμεσα κατά της αναιρεσίουσας μέσω αποφάσεως για την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, παραπέμποντας μόνο στη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια της αποκτήσεως πληροφοριών. Αυτό δεν ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη μόνο σε ανεπαρκή εξέταση της συγκεκριμένης περιπτώσεως και δεν έλαβε υπόψη ουσιώδη ισχυρισμό της αναιρεσίουσας. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τη συγκεκριμένη περίπτωση και δεν έλαβε υπόψη τις ειδικές περιστάσεις σε σχέση με την αναιρεσίουσα. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο βασίσθηκε σε πληθώρα παραγωγών τσιμέντου.

Τρίτον, κατά την αναιρεσίουσα, το Γενικό Δικαστήριο, μη λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση προς αιτιολόγηση, έκρινε επαρκείς τις τυπικές επεξηγήσεις της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη διτώς την υποχρέωση προς αιτιολόγηση. Αφενός, δεν έλαβε υπόψη τις απαιτήσεις σχετικά με τις υποχρεώσεις προς αιτιολόγηση των πράξεων της Επιτροπής, που απορρέουν από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε τις προϋποθέσεις που το ίδιο έχει διατυπώσει ως προς την υποχρέωση προς αιτιολόγηση. Εν τέλει, αυτή η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου έχει ως αποτέλεσμα να ελλείπει η δυνατότητα ελέγχου της τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας. Αν η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου εξακολουθήσει να ισχύει ως προς το σημείο αυτό, η αρχή της αναλογικότητας θα παραμείνει, στο πλαίσιο των κατά το άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003 διερευνητικών μέτρων, κενή περιεχομένου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2014 — *Søndagsavisen* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/14)

(2014/C 223/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Δανία) (εκπρόσωποι: M. Honoré και C. Fornø, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2013, να μην εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει το Βασίλειο της Δανίας υπέρ της παραγωγής και την καινοτομίας στον χώρο του γραπτού τύπου (υπόθεση SA.36366);
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση ανταγωνίστρια της δικαιούχου της ενισχύσεως, διατείνεται δε ότι η Επιτροπή όφειλε να διαπιστώσει ότι ο συμβατός χαρακτήρας του κοινοποιηθέντος μέτρου ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά ήγειρε αμφιβολίες και, ως εκ τούτου, έπρεπε να κινηθεί η επίσημη διαδικασία ελέγχου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού περί διαδικασίας⁽¹⁾. Παραλείποντας να πράξει κάτι τέτοιο, η Επιτροπή υπέπεσε σε προσβολή των δικαιωμάτων περί διαδικασίας που αντλεί η προσφεύγουσα από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Προς στήριξη της απόψεώς της περί του ότι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες για τον συμβατό χαρακτήρα του μέτρου με την εσωτερική αγορά, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους:

- η Επιτροπή παρέλειψε εντελώς να εξετάσει αν το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων είχε ως σκοπό να διασφαλίσει την ενημέρωση των Δανών πολιτών, υποστηρίζοντας κατά τον τρόπο αυτό τη δημοκρατική διαδικασία·
- εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά το κριτήριο περί καταλληλότητας του μέτρου·
- η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει τα αποτελέσματα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού μεταξύ δωρεάν εντύπων, αφενός, και εντύπων για τα οποία απαιτείται η καταβολή τιμήματος, αφετέρου, που προκαλεί το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2014 — *Deutsche Edelstahlwerke* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/14)

(2014/C 223/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Deutsche Edelstahlwerke GmbH* (Witten, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης
 - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — ArcelorMittal Hamburg κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-235/14)

(2014/C 223/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Βρέμη, Γερμανία), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Γερμανία) και ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως

- Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγούμενες να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2014 — Kronotex κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/14)

(2014/C 223/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Γερμανία), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) και K Face GmbH (Heiligengrabe) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως

- Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — Steinbeis Papier κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-237/14)

(2014/C 223/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγούμενες να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Απριλίου 2014 οι Jean-Pierre Bodson κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση F-73/12, Bodson κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Jean-Pierre Bodson (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)· Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Γαλλία)· Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Γαλλία)· Marie-Christel Heger (Nospelt, Λουξεμβούργο)· Ευάγγελος Κούργιας (Senningerberg, Λουξεμβούργο)· Manuel Sutil (Λουξεμβούργο)· Patrick Vanhoudt (Gonderange, Λουξεμβούργο)· και Henry von Blumenthal (Bergem, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα των αναιρεσειόντων

Οι αναιρεσειόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 12 Φεβρουαρίου 2014 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση F-73/12·
- κατά συνέπεια, να κάνει δεκτά τα αιτήματα που προέβαλαν οι αναιρεσειόντες πρωτοδίκως και, ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις περί εφαρμογής στους αναιρεσειόντες της αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 13ης Δεκεμβρίου 2011 περί περιορισμού της μισθολογικής αναπροσαρμογής στο 2,8 % και της αποφάσεως της Διευθύνουσας Επιτροπής της ΕΤΕπ της 14ης Φεβρουαρίου 2012 περί καθορισμού κλίμακας αξιολογικής κατατάξεως που συνεπάγεται απώλεια μισθού 1 %· αποφάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του Απριλίου του 2012, καθώς και να ακυρώσει, στο ίδιο μέτρο, όλες τις αποφάσεις που περιέχονται στα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών·
 - συνεπώς,
 - να επιβάλει στην καθής πρωτοδίκως την καταβολή της διαφοράς των αποδοχών που προκύπτει από τις προπαρατεθείσες αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 13ης Δεκεμβρίου 2011 και της Διευθύνουσας Επιτροπής της ΕΤΕπ της 14ης Φεβρουαρίου 2012 σε σχέση με την εφαρμογή του προϊσχύσαντος μισθολογικού καθεστώτος· επ' αυτής της μισθολογικής διαφοράς πρέπει να καταβληθούν τόκοι από τις 12 Απριλίου 2012 και, στη συνέχεια, από τις 12 κάθε μηνός, έως την πλήρη εξόφληση της οφειλής, με επιτόκιο καθοριζόμενο στο επίπεδο του επιτοκίου της ΕΚΤ πλέον 3 εκατοστιαίων μονάδων·
 - να υποχρεώσει την καθής πρωτοδίκως στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που προκλήθηκε εξ αιτίας της απώλειας της αγοραστικής δύναμης, ζημία η οποία εκτιμάται *ex aequo et bono*, προσωρινώς, στο 1,5 % των μηνιαίων αποδοχών εκάστου αναιρεσειόντος·
 - να καταδικάσει την ΕΤΕπ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των δύο δικών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσειόντες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της διαφορετικής φύσεως μεταξύ της συμβατικής φύσεως της εργασιακής σχέσεως και της διεπόμενης από τον ΚΥΚ εργασιακής σχέσεως, από παραβίαση των θεμελιωδών όρων της εργασιακής σχέσεως και παραβίαση του νομικού χαρακτήρισμού του μνημονίου συμφωνίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από αντίφαση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και αλλοίωση των στοιχείων της δικογραφίας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως της αναδρομικότητας και της προβλεψιμότητας, καθώς και αλλοίωση των στοιχείων της δικογραφίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση του ελέγχου της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Απριλίου 2014 οι Jean-Pierre Bodson κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση F-83/12, Bodson κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσειόντες: Jean-Pierre Bodson (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)· Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Γαλλία)· Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Γαλλία)· Marie-Christel Heger (Nospelt, Λουξεμβούργο)· Ευάγγελος Κούργιας (Senningerberg, Λουξεμβούργο)· Manuel Sutil (Λουξεμβούργο)· Patrick Vanhoudt (Gonderange, Λουξεμβούργο)· και Henry von Blumenthal (Bergem, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα των αναιρεσειόντων

Οι αναιρεσειόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 12 Φεβρουαρίου 2014 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση F-83/12·
- κατά συνέπεια, να κάνει δεκτά τα αιτήματα που προέβησαν οι αναιρεσειόντες πρωτοδίκως και, ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις περί χορηγήσεως στους αναιρεσειόντες ενός πριμ κατ' εφαρμογήν του νέου συστήματος αξιολογήσεως της αποδόσεως, όπως αυτό προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 και τις αποφάσεις της Διευθύνουσας Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010 και της 16ης Νοεμβρίου 2011· η δε ατομική εκτελεστική απόφαση περιέχεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του Απριλίου 2012, του οποίου οι ενδιαφερόμενοι έλαβαν γνώση το νωρίτερο στις 22 Απριλίου 2012·
 - συνεπώς,
 - να υποχρεώσει την καθής πρωτοδίκως στην καταβολή της διαφοράς αποδοχών που προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 και τις αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 2010 και της 16ης Νοεμβρίου 2011 σε σχέση με την εφαρμογή του προϊσχύσαντος καθεστώτος όσον αφορά τα πριμ· επ' αυτής της μισθολογικής διαφοράς πρέπει να καταβληθούν τόκοι υπερημερίας από τις 22 Απριλίου 2012 έως την πλήρη εξόφληση της οφειλής, με επιτόκιο καθοριζόμενο στο επίπεδο του επιτοκίου της ΕΚΤ πλέον 3 εκατοστιαίων μονάδων·
 - να υποχρεώσει την καθής πρωτοδίκως στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που προκλήθηκε εξ αιτίας της απώλειας της αγοραστικής δύναμης, ζημία η οποία εκτιμάται *ex aequo et bono*, προσωρινώς, στο 1,5 % των μηνιαίων αποδοχών εκάστου αναιρεσειόντος·
 - ενδεχομένως, ως μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας, να καλέσει την καθής πρωτοδίκως να προσκομίσει τα εξής έγγραφα, εάν δεν τα προσκομίσει οικειοθελώς:
 - τα πρακτικά της συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 13ης Δεκεμβρίου 2011·
 - τα σχέδια που καταρτίστηκαν από το τμήμα ανθρώπινων πόρων στις 22 Ιουνίου 2011 (RH/P&O/2011-119), 20 Οκτωβρίου 2011 (RH/P&O/2011-74) και 25 Ιανουαρίου 2012·
 - να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των δύο δικών·

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς τους, οι αναιρεσειόντες προβάλλουν πέντε λόγους αναίρεσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλημμέλεια της διαδικασίας καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε τα μέτρα οργάνωσης που ζήτησαν οι αναιρεσειόντες.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της διαφορετικής φύσεως μεταξύ της συμβατικής φύσεως της εργασιακής σχέσεως και της διεπόμενης από τον ΚΥΚ εργασιακής σχέσεως, από παραβίαση των θεμελιωδών όρων της εργασιακής σχέσεως και παραβίαση του νομικού χαρακτηρισμού του μνημονίου συμφωνίας, από αλλοίωση των στοιχείων της δικογραφίας και μη τήρηση εκ μέρους του δικαστή της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και από αθέτηση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως της αναδρομικότητας και της προβλεψιμότητας, καθώς και από παράβαση του καθήκοντος αρωγής και αθέτηση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από πλημμελή έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και αλλοίωση των στοιχείων της δικογραφίας.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2014 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-258/14)

(2014/C 223/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: L. Delvaux, επικουρούμενος από τους P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, δικηγόρους, και D. Slater, solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει τη απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 2014 με την οποία διατάσσεται το Λουξεμβούργο να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την πρακτική των προληπτικών αποφάσεων στον τομέα της φορολογίας,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C (2014) 1986 τελικό της Επιτροπής, με την οποία αυτή το διέταξε, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾, να παράσχει τον πλήρη κατάλογο των προληπτικών αποφάσεων που ελήφθησαν το 2010, το 2011 και το 2012 υπέρ των λουξεμβουργιανών επιχειρήσεων που μετέχουν σε όμιλο ή σε νομική δομή στην οποία μετέχουν επίσης μία ή περισσότερες επιχειρήσεις εγκατεστημένες εκτός του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 10 του κανονισμού 659/1999 και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, στον βαθμό που η Επιτροπή δεν διέθετε τις ελάχιστες πληροφορίες που απαιτούνται για να δικαιολογηθούν οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που περιέχονται στη διαταγή, ενώ οι εξουσίες της διενέργειας έρευνας εξαρτώνται από την προηγούμενη κατοχή επαρκών πραγματικών και αντικειμενικών στοιχείων, από τις οποίες να μπορεί να προκύψει εύλογη υπόνοια όσον αφορά την ύπαρξη παραβάσεως. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή απευθύνει έτσι στην πραγματικότητα μια «διερευνητική αίτηση παροχής πληροφοριών» που είναι ασύμβατη προς τα δικαιώματα άμυνας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, στον βαθμό που i) δεν υφίσταται σχέση μεταξύ των πληροφοριών που η Επιτροπή έχει ήδη στην κατοχή της και της φύσεως και του περιεχομένου των πληροφοριών που ζητήθηκαν από το προσφεύγον και ii) η διαταγή παροχής πληροφοριών υπερβαίνει τα όρια αυτού που θα ήταν πρόσφορο και αναγκαίο για την υλοποίηση των σκοπών που επιδιώκει η Επιτροπή.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης επαρκούς αιτιολόγησεως, καθόσον η Επιτροπή ούτε εξέθεσε τους λόγους που δικαιολογούν την προσβαλλόμενη διαταγή ούτε ανέφερε σαφώς τις εικασίες που θέλει να εξακριβώσει.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 4 και 5 ΣΕΕ και από τον μη σεβασμό της αρμοδιότητας των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2014 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/14)

(2014/C 223/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: L. Delvaux, επικουρούμενος από τους P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, δικηγόρους, και D. Slater, solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει τη απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 2014 με την οποία διατάσσεται το Λουξεμβούργο να παράσχει πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς φορολογίας των εισοδημάτων από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C (2014) 1987 τελικό της Επιτροπής, με την οποία αυτή το διέταξε, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾, να παράσχει πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς φορολογίας των εισοδημάτων από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους που είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με αυτούς που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-259/14, Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2014 — Vattenfall Europe Mining κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-260/14)

(2014/C 223/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Γερμανία), Vattenfall Europe Sales GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) και Vattenfall GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Karpenstein και C. Johann, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Γερμανία, Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμων πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, C (2013) 4424 τελικό·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι στο πλαίσιο των χρηματοοικονομικών ροών που ρυθμίζονται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) γίνεται χρήση «κρατικών πόρων» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- Η εκ του νόμου δημιουργία πλεονεκτήματος χωρίς τη χρήση κρατικών πόρων δεν αρκεί για την πλήρωση των κριτηρίων της έννοιας «κρατική ενίσχυση». Στην περίπτωση της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως, δεν συντρέχει η αναγκαία προϋπόθεση της χρήσεως κρατικών πόρων, διότι μόνον οι ιδιώτες καταβάλλουν την επιβάρυνση αυτή και το κράτος, δεδομένου ότι δεν ασκεί διαρκή έλεγχο επί των εισπραττόμενων πόρων και, επομένως, δεν διαθέτει δυνατότητα παρεμβάσεως συνδεδεμένη με τέτοια εξουσία ελέγχου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει την ευθύνη των πόρων αυτών.

- Επίσης, η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν υπόκειται σε κρατικό έλεγχο, διότι το ύψος της επιβαρύνσεως αυτής δεν καθορίζεται από τις κρατικές αρχές, αλλά σε συνάρτηση με την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας στα χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας και με την ποσότητα της ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές. Επιπλέον, δεν υφίσταται δυνατότητα κρατικής παρεμβάσεως στη σχέση μεταξύ του προμηθευτή ενέργειας και του τελικού καταναλωτή κατά το πέμπτο στάδιο του μηχανισμού αντισταθμίσεως που προβλέπει ο EEG. Στο στάδιο αυτό, η περαιτέρω κατανομή του κόστους γίνεται στο πλαίσιο σχέσεως που διέπεται αμιγώς από το ιδιωτικό δίκαιο.
- Επομένως, λόγω του δεσμευτικού ρυθμιστικού πλαισίου για τον χαρακτηρισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και για τον περιορισμό της επιβαρύνσεως στην περίπτωση των μεγάλων καταναλωτών ενέργειας, το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον EEG επίσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπόκειται στον απαιτούμενο κρατικό έλεγχο. Το γεγονός ότι η απόφαση σχετικά με τον έλεγχο εκδίδεται από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (γερμανική ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών) δεν συνεπάγεται την ύπαρξη κρατικού ελέγχου, διότι η υπηρεσία αυτή έχει απλώς εκτελεστικές και διαπιστωτικές αρμοδιότητες.
- Επιπλέον, ο περιορισμός της επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν σημαίνει ότι το κράτος παραλείπει από πόρους τους οποίους θα μπορούσε κανονικά να εισπράττει. Λόγω της ιδιαίτερης δομής του μηχανισμού αντισταθμίσεως κατά τον EEG, ο περιορισμός της επιβαρύνσεως δεν συνεπάγεται μείωση του συνολικού προϊόντος που προκύπτει από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση. Αντιθέτως, οι ο περιορισμοί της επιβαρύνσεως που προβλέπονται για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας αντισταθμίζονται από υψηλότερες επιβαρύνσεις τις οποίες οφείλουν οι μη προνομιούχοι τελικοί καταναλωτές για κάθε κιλοβατώρα ηλεκτρικής ενέργειας που τους παραδίδεται.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία επιλεκτικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, σε αντίθεση με την άποψη της Επιτροπής, το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον EEG δεν προβλέπει κανένα επιλεκτικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η διαφοροποίηση μεταξύ μεγάλων και μικρότερων καταναλωτών ενέργειας είναι σύμφυτη με τη λογική του συστήματος επιβαρύνσεως κατά τον EEG και, επομένως, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί εκ των προτέρων ως επιλεκτική. Με τον ο περιορισμό της επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας αντισταθμίζονται αποκλειστικώς τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα που θα προκαλούσε στις επιχειρήσεις αυτές ο καθορισμός της οφειλόμενης κατά τον EEG επιβαρύνσεως βάσει του όγκου της καταναλώσεως.

3. Τρίτος λόγος: Έλλειψη (επαπειλούμενης) στρεβλώσεως του ανταγωνισμού ή επηρεασμού των εμπορικών συναλλαγών

Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν νοθεύει ή δεν απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και ότι δεν επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2014 — Hydro Aluminium Rolled Products κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/14)

(2014/C 223/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Γερμανία), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Γερμανία) και Trimet Aluminium SE (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Karpenstein και C. Johann, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Γερμανία, Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, C (2013) 4424 τελικό·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι στο πλαίσιο των χρηματοοικονομικών ροών που ρυθμίζονται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) γίνεται χρήση «κρατικών πόρων» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- Η Επιτροπή κακώς στηρίχθηκε στην παραδοχή ότι οι ρυθμιζόμενες με τον EEG χρηματοοικονομικές ροές συνδέονται με τη χρήση «κρατικών πόρων» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- Η καταβολή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως γίνεται μόνο από ιδιώτες. Το κράτος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι φέρει την ευθύνη για τους εισπραττόμενους πόρους. Τόσο σε σχέση με την ίδια την επιβάρυνση που προβλέπει ο EEG όσο και σε σχέση με τον περιορισμό της προς όφελος των μεγάλων καταναλωτών ενέργειας ελλείπει το απαιτούμενο στοιχείο του διαρκούς κρατικού ελέγχου και η συνδεδεμένη με αυτόν δυνατότητα παρεμβάσεως των διοικητικών αρχών.
- Εν πάση περιπτώσει, ο περιορισμός της επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνεπάγεται ότι το κράτος παραιτείται από πόρους τους οποίους θα μπορούσε κανονικά να εισπράττει. Ο εν λόγω περιορισμός χρηματοδοτείται μόνο από ιδιωτικούς πόρους, και ειδικότερα από την υψηλότερη επιβάρυνση την οποία οφείλουν οι μη προνομιούχοι τελικοί καταναλωτές για κάθε κιλοβατώρα ηλεκτρικής ενέργειας που τους παραδίδεται. Επομένως, το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον EEG δεν επηρεάζει το συνολικό προϊόν που προκύπτει από την εισπράξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως, αλλά μόνο την εσωτερική κατανομή των βαρών.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία επιλεκτικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, σε αντίθεση με την άποψη της Επιτροπής, το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον EEG δεν προβλέπει κανένα επιλεκτικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η διαφοροποίηση μεταξύ μεγάλων και μικρότερων καταναλωτών ενέργειας είναι σύμφυτη με τη λογική του συστήματος επιβαρύνσεως κατά τον EEG και, επομένως, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί εκ των προτέρων ως επιλεκτική.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Schumacher Packaging κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-265/14)

(2014/C 223/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγούμενος να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Grupa Azoty ATT Polymers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-270/14)

(2014/C 223/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και S. Kobes, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹).

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Styron Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-271/14)

(2014/C 223/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και S. Kobes, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹).

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — P-D Glasseiden κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-272/14)

(2014/C 223/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Γερμανία), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Γερμανία), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Γερμανία) και Glashütte Freital GmbH (Freital, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Lech-Stahlwerke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-274/14)

(2014/C 223/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2014/C 37/07 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG), όπως ίσχυε από 25ης Οκτωβρίου 2008 και όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2012, και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, κατά το μέρος που η Επιτροπή, με την απόφαση αυτή, χαρακτήρισε τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, όπως είναι η προσφεύγουσα, ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και έκρινε προσωρινώς τον εν λόγω περιορισμό ασύμβατο με την εσωτερική αγορά·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Απουσία κρατικής ενισχύσεως

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο μηχανισμός στήριξεως κατά τον EEG γενικώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας ειδικώς δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείψει άμεσης ή έμμεσης μεταφοράς κρατικών πόρων. Η χρηματοδότηση της στήριξεως γίνεται μόνο από ιδιωτικούς πόρους των οποίων οι χρηματοοικονομικές ροές δεν υπόκεινται στον έλεγχο καμίας κρατικής αρχής.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Απουσία πλεονεκτήματος επιλεκτικού χαρακτήρα για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας
 - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν παρέχει στους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας πλεονέκτημα επιλεκτικού χαρακτήρα. Αφενός, δεν παρέχεται στις επιχειρήσεις πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν αυτές να τύχουν υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς, διότι υπό τέτοιες συνθήκες οι παραγωγοί ενέργειας που εκμεταλλεύονται εγκαταστάσεις υπαγόμενες στον EEG θα έπρεπε να πωλούν την ηλεκτρική ενέργεια που παράγουν σε τιμές αγοράς και δεν θα υφίστατο η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση. Αφετέρου, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ισχύει για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίοι διατρέχουν τον κίνδυνο να απολέσουν τη διεθνή ανταγωνιστική ικανότητά τους λόγω της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως, τούτο δε αδιακρίτως για όλους τους κλάδους του οικείου παραγωγικού τομέα.
3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Ενδεχόμενη συμβατότητα με την εσωτερική αγορά
 - Ακόμη όμως και αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά κρατική ενίσχυση, αυτή είναι προδήλως συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει των σχετικών με τις κρατικές ενισχύσεις διατάξεων του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ' και λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου προς το κοινοτικό συμφέρον σκοπού της προστασίας του περιβάλλοντος και του κλίματος με ταυτόχρονη διασφάλιση περιβαλλοντικά βιώσιμης και σταθερής ευρωπαϊκής οικονομίας.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Drahtwerk St. Ingbert κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/14)

(2014/C 223/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Γερμανία), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Κολωνία, Γερμανία), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Γερμανία), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Γερμανία), Stahlguß Saar GmbH (St. Ingbert) και Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγούμενος να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Flachglas Torgau κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-276/14)

(2014/C 223/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Γερμανία), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) και Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹).

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

— Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Sabic Polyolefine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/14)

(2014/C 223/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας είναι αντίθετη προς τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ καθώς και προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹), καθόσον η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν συνιστά χορήγηση κρατικών πόρων και ο περιορισμός της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά μη είσπραξη κρατικών πόρων.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέτασή της, εφάρμοσε νέα κριτήρια καθορισμού τα οποία δεν είναι συμβατά με τις αρχές που έχει διαπλάσει η μέχρι τούδε νομολογία. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη το κριτήριο της σαφώς προβλεπόμενης εξουσίας των κρατικών αρχών προς διάθεση των πόρων, το οποίο πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να πληροῦται οπωσδήποτε για τον χαρακτηρισμό των πόρων ως κρατικών, και έκρινε ότι για τον εν λόγω χαρακτηρισμό αρκεί το γεγονός, αφενός, ότι ο εθνικός νομοθέτης παρεμβαίνει σε χρηματοοικονομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και, αφετέρου, ότι η τήρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων από τους ιδιώτες ελέγχεται από ρυθμιστικές αρχές.
 - Περαιτέρω, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεσμεύεται από την απόφασή της με την οποία έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείπει αποδεδειγμένης μεταφοράς κρατικών πόρων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τον EEG 2012 ως παρανόμως θεσπισθείσα νέα ρύθμιση που προβλέπει κρατική ενίσχυση.
 - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG 2012 και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 λόγω της παραλείψεως να προταθούν κατάλληλα μέτρα
- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του EEG 2012, όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 17 έως 19 του κανονισμού 659/1999 προτείνοντας στη Γερμανία κατάλληλα μέτρα πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και ότι, αντ' αυτού, προκάλεσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημαντικούς οικονομικούς κινδύνους λόγω του χαρακτηρισμού του EEG 2012 ως νέας ενισχύσεως που δεν κοινοποιήθηκε.
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως
- Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να την καλέσει προς ακρόαση.
4. Τέταρτος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία
- Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Ineos Manufacturing Deutschland κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/14)

(2014/C 223/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Κολωνία, Γερμανία), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Γερμανία) και Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας είναι αντίθετη προς τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ καθώς και προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾, καθόσον η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν συνιστά χορήγηση κρατικών πόρων και ο περιορισμός της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά μη είσπραξη κρατικών πόρων.

— Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι η Επιτροπή, κατά την εξέτασή της, εφάρμοσε νέα κριτήρια καθορισμού τα οποία δεν είναι συμβατά με τις αρχές που έχει διαπλάσει η μέχρι τούδε νομολογία. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη το κριτήριο της σαφώς προβλεπόμενης εξουσίας των κρατικών αρχών προς διάθεση των πόρων, το οποίο πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να πληρούται οπωσδήποτε για τον χαρακτηρισμό των πόρων ως κρατικών, και έκρινε ότι για τον εν λόγω χαρακτηρισμό αρκεί το γεγονός, αφενός, ότι ο εθνικός νομοθέτης παρεμβαίνει σε χρηματοοικονομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και, αφετέρου, ότι η τήρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων από τους ιδιώτες ελέγχεται από ρυθμιστικές αρχές.

— Περαιτέρω, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεσμεύεται από την απόφασή της με την οποία έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείψει αποδεδειγμένης μεταφοράς κρατικών πόρων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τον EEG 2012 ως παρανόμως θεσπισθείσα νέα ρύθμιση που προβλέπει κρατική ενίσχυση.

— Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG 2012 και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 λόγω της παραλείψεως να προταθούν κατάλληλα μέτρα

— Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του EEG 2012, όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 17 έως 19 του κανονισμού 659/1999 προτείνοντας στη Γερμανία κατάλληλα μέτρα πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και ότι, αντ' αυτού, προκάλεσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημαντικούς οικονομικούς κινδύνους λόγω του χαρακτηρισμού του EEG 2012 ως νέας ενισχύσεως που δεν κοινοποιήθηκε.

3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως

— Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να τις καλέσει προς ακρόαση.

4. Τέταρτος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία

— Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Fels-Werke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-281/14)

(2014/C 223/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fels-Werke GmbH (Goslar, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού του ειδικού καθεστώτος αντιστάθμισης
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας είναι αντίθετη προς τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ καθώς και προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾, καθόσον η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν συνιστά χορήγηση κρατικών πόρων και ο περιορισμός της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά μη είσπραξη κρατικών πόρων.
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση της, εφάρμοσε νέα κριτήρια καθορισμού τα οποία δεν είναι συμβατά με τις αρχές που έχει διαπλάσει η μέχρι τούδε νομολογία. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη το κριτήριο της σαφώς προβλεπόμενης εξουσίας των κρατικών αρχών προς διάθεση των πόρων, το οποίο πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να πληρούται οπωσδήποτε για τον χαρακτηρισμό των πόρων ως κρατικών, και έκρινε ότι για τον εν λόγω χαρακτηρισμό αρκεί το γεγονός, αφενός, ότι ο εθνικός νομοθέτης παρεμβαίνει σε χρηματοοικονομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και, αφετέρου, ότι η τήρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων από τους ιδιώτες ελέγχεται από ρυθμιστικές αρχές.
 - Περαιτέρω, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεσμεύεται από την απόφασή της με την οποία έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείψει αποδεδειγμένης μεταφοράς κρατικών πόρων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τον EEG 2012 ως παρανόμως θεσπισθείσα νέα ρύθμιση που προβλέπει κρατική ενίσχυση.
 - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG 2012 και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 λόγω της παραλείψεως να προταθούν κατάλληλα μέτρα
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του EEG 2012, όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 17 έως 19 του κανονισμού 659/1999 προτείνοντας στη Γερμανία κατάλληλα μέτρα πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και ότι, αντ' αυτού, προκάλεσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημαντικούς οικονομικούς κινδύνους λόγω του χαρακτηρισμού του EEG 2012 ως νέας ενισχύσεως που δεν κοινοποιήθηκε.
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως
 - Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να την καλέσει προς ακρόαση.
4. Τέταρτος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία
 - Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Bayer MaterialScience κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας είναι αντίθετη προς τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ καθώς και προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, καθόσον η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν συνιστά χορήγηση κρατικών πόρων και ο περιορισμός της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά μη είσπραξη κρατικών πόρων.
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέτασή της, εφάρμοσε νέα κριτήρια καθορισμού τα οποία δεν είναι συμβατά με τις αρχές που έχει διαπλάσει η μέχρι τούδε νομολογία. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη το κριτήριο της σαφώς προβλεπόμενης εξουσίας των κρατικών αρχών προς διάθεση των πόρων, το οποίο πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να πληρούται οπωσδήποτε για τον χαρακτηρισμό των πόρων ως κρατικών, και έκρινε ότι για τον εν λόγω χαρακτηρισμό αρκεί το γεγονός, αφενός, ότι ο εθνικός νομοθέτης παρεμβαίνει σε χρηματοοικονομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και, αφετέρου, ότι η τήρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων από τους ιδιώτες ελέγχεται από ρυθμιστικές αρχές.
 - Περαιτέρω, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεσμεύεται από την απόφασή της με την οποία έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείψει αποδεδειγμένης μεταφοράς κρατικών πόρων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τον EEG 2012 ως παρανόμως θεσπισθείσα νέα ρύθμιση που προβλέπει κρατική ενίσχυση.
 - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG 2012 και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 λόγω της παραλείψεως να προταθούν κατάλληλα μέτρα
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του EEG 2012, όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 17 έως 19 του κανονισμού 659/1999 προτείνοντας στη Γερμανία κατάλληλα μέτρα πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και ότι, αντ' αυτού, προκάλεσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημαντικούς οικονομικούς κινδύνους λόγω του χαρακτηρισμού του EEG 2012 ως νέας ενισχύσεως που δεν κοινοποιήθηκε.
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως
 - Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να την καλέσει προς ακρόαση.

4. Τέταρτος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία

- Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Advansa κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-283/14)

(2014/C 223/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Advansa GmbH (Hamm, Γερμανία), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Γερμανία), Aurubis AG (Αμβούργο, Γερμανία), CABB GmbH (Gersthofen, Γερμανία), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Γερμανία), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Γερμανία) GmbH (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Γερμανία), Dow Γερμανία Anlagengesellschaft mbH (Stade, Γερμανία), Dralon GmbH (Dormagen, Γερμανία), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Γερμανία), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Γερμανία), ISP Marl GmbH (Marl, Γερμανία), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Γερμανία), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Γερμανία), Siltronic AG (München, Γερμανία), Trevira GmbH (Bobingen, Γερμανία), Wacker Chemie AG (Μόναχο, Γερμανία) και Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξέτασης στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας είναι αντίθετη προς τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ καθώς και προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹), καθόσον η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν συνιστά χορήγηση κρατικών πόρων και ο περιορισμός της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά μη είσπραξη κρατικών πόρων.

- Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι η Επιτροπή, κατά την εξέτασή της, εφάρμοσε νέα κριτήρια καθορισμού τα οποία δεν είναι συμβατά με τις αρχές που έχει διαπλάσει η μέχρι τούδε νομολογία. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη το κριτήριο της σαφώς προβλεπόμενης εξουσίας των κρατικών αρχών προς διάθεση των πόρων, το οποίο πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να πληρούται οπωσδήποτε για τον χαρακτηρισμό των πόρων ως κρατικών, και έκρινε ότι για τον εν λόγω χαρακτηρισμό αρκεί το γεγονός, αφενός, ότι ο εθνικός νομοθέτης παρεμβαίνει σε χρηματοοικονομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και, αφετέρου, ότι η τήρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων από τους ιδιώτες ελέγχεται από ρυθμιστικές αρχές.

- Περαιτέρω, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεσμεύεται από την απόφασή της με την οποία έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ελλείπει αποδεδειγμένης μεταφοράς κρατικών πόρων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τον EEG 2012 ως παρανόμως θεσπισθείσα νέα ρύθμιση που προβλέπει κρατική ενίσχυση.
 - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG 2012 και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 λόγω της παραλείψεως να προταθούν κατάλληλα μέτρα
- Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση του EEG 2012, όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 17 έως 19 του κανονισμού 659/1999 προτείνοντας στη Γερμανία κατάλληλα μέτρα πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως και ότι, αντ' αυτού, προκάλεσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημαντικούς οικονομικούς κινδύνους λόγω του χαρακτηρισμού του EEG 2012 ως νέας ενισχύσεως που δεν κοινοποιήθηκε.
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως
- Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να τις καλέσει προς ακρόαση.
4. Τέταρτος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία
- Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — *Wirtschaftsvereinigung Stahl* κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-285/14)

(2014/C 223/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Ντίσελντορφ, Γερμανία), *Benteler Steel/Tube GmbH* (Paderborn), *BGH Edelstahl Freital GmbH* (Freital), *BGH Edelstahl Siegen GmbH* (Siegen), *BGH Edelstahl Lippendorf GmbH* (Lippendorf), *Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH* (Wetzlar), *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH* (Riesa), *Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle* (Witten), *Outokumpu Nirosta GmbH* (Krefeld), *Peiner Träger GmbH* (Peine), *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Duisburg), *ThyssenKrupp Rasselstein GmbH* (Andernach), *ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH* (Gelsenkirchen), *Pruna Betreiber GmbH* (Grünwald), *ThyssenKrupp Gerlach GmbH* (Homburg), *ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH* (Hagen), *Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH* (Zeithain), *HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH* (Dortmund), *Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH* (Mülheim an der Ruhr), *Mülheim Pipecoatings GmbH* (Mülheim an der Ruhr), *Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH* (Remscheid), *Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG* (Crimmitschau), *Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH* (Siegen), *Ilseburger Grobblech GmbH* (Ilseburg) (εκπρόσωποι: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler και T. Woltering)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας (ΕΕ C 37 της 7ης Φεβρουαρίου 2014, σ. 73).
- να συνεκδικάσει την παρούσα προσφυγή με την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε (στις 21 Μαρτίου 2014) η Γερμανία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως·

επικουρικός: να συμπεριλάβει στη δικογραφία τα έγγραφα της προαναφερθείσας διαδικασίας επί της προσφυγής της Γερμανίας·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν παρέχει πλεονέκτημα στους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας στον τομέα της χαλυβουργίας γενικώς και στις προσφεύγουσες υπ' αριθ. 2 έως 24 ειδικώς.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος επιλεκτικού χαρακτήρα

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν παρέχει στις προσφεύγουσες πλεονέκτημα επιλεκτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

3. Τρίτος λόγος: Απουσία χρήσεως κρατικών πόρων

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

4. Τέταρτος λόγος: Έλλειψη νοθεύσεως του ανταγωνισμού

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται νόθευση του ανταγωνισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

5. Πέμπτος λόγος: Μη επηρεασμός των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν επηρεάζει ούτε τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

6. Έκτος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών ως συνέπεια της καταργήσεως ή του ουσιώδους περιορισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο χαρακτηρισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως ως κρατικής ενισχύσεως ή ο ουσιώδης περιορισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως συνεπάγεται όχι μόνο την υπέρβαση των ορίων του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, τα οποία έχουν σαφώς προσδιοριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά επίσης την παραβίαση της θεμελιώδους απαιτήσεως περί δίκαιης ουσιαστικής κατανομής των βαρών. Ως εκ τούτου, η κατάργηση ή ο ουσιώδης περιορισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως θα συνιστούσε επίσης προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών, ιδίως των δικαιωμάτων που είναι κατοχυρωμένα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. Έβδομος λόγος: Κάλυψη του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως από την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν εξάλλου ότι η Επιτροπή, με την από 22 Μαΐου 2002 απόφασή της, διαπίστωσε ρητώς ότι ο EEG και οι «ρυθμίσεις περί αντισταθμίσεως» που περιλαμβάνει δεν πληρούν τα κριτήρια της έννοιας «κρατική ενίσχυση»⁽¹⁾. Η απόφαση αυτή καλύπτει επίσης το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως.

8. Όγδοος λόγος: Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής προσωρινή εξέταση

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επιπλέον ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.

9. Ένατος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως

— Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να τις καλέσει προς ακρόαση.

⁽¹⁾ Έγγραφο της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002, C (2002) 1887 τελικό/κρατική ενίσχυση NN 27/2000-Γερμανία

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Röchling Oertl Kunststofftechnik κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαιτέρως τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Schaeffler Technologies κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-287/14)

(2014/C 223/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξέτασης έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκδέτεται ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαιτέρως τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκδέτεται ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Energiewerke Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-288/14)

(2014/C 223/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξέτασης έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαιτέρως τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — H-O-T Servicenter Nürnberg κ.λπ. κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-289/14)

(2014/C 223/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: H-O-T Servicenter Nürnberg GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία), H-O-T Servicenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Νυρεμβέργη) (εκπρόσωποι: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας (EE C 37 της 7ης Φεβρουαρίου 2014, σ. 73).
- να συνεκδικάσει την παρούσα προσφυγή με την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε (στις 21 Μαρτίου 2014) η Γερμανία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως·
επικουρικός: να συμπεριλάβει στη δικογραφία τα έγγραφα της προαναφερθείσας διαδικασίας επί της προσφυγής της Γερμανίας.
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δέκα λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν παρέχει πλεονέκτημα στους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας στον τομέα της βιομηχανίας επενδύσεων και επιχειρημάτων γενικώς και στις προσφεύγουσες ειδικώς.
2. Δεύτερος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος επιλεκτικού χαρακτήρα
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν παρέχει στις προσφεύγουσες πλεονέκτημα επιλεκτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
3. Τρίτος λόγος: Απουσία χρήσεως κρατικών πόρων
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ένισχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
4. Τέταρτος λόγος: Έλλειψη νοθεύσεως του ανταγωνισμού
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται νόθευση του ανταγωνισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
5. Πέμπτος λόγος: Μη επηρεασμός των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν επηρεάζει ούτε τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
6. Έκτος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών ως συνέπεια της καταργήσεως ή του ουσιώδους περιορισμού του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο χαρακτηρισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως ως κρατικής ενισχύσεως ή ο ουσιώδης περιορισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως συνεπάγεται όχι μόνο την υπέρβαση των ορίων του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, τα οποία έχουν σαφώς προσδιοριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά επίσης την παραβίαση της θεμελιώδους απαιτήσεως περί δικαίως ουσιαστικής κατανομής των βαρών. Ως εκ τούτου, η κατάργηση ή ο ουσιώδης περιορισμός του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως θα συνιστούσε επίσης προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών, ιδίως των δικαιωμάτων που είναι κατοχυρωμένα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. Έβδομος λόγος: Κάλυψη του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως από την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν εξάλλου ότι η Επιτροπή, με την από 22 Μαΐου 2002 απόφασή της, διαπίστωσε ρητώς ότι ο EEG και οι «ρυθμίσεις περί αντισταθμίσεως» που περιλαμβάνει δεν πληρούν τα κριτήρια της έννοιας «κρατική ενίσχυση»⁽¹⁾. Η απόφαση αυτή καλύπτει επίσης το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως.
8. Όγδοος λόγος: Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής προσωρινή εξέταση
 - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επιπλέον ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς και, επομένως, δεν διαπίστωσε κατά πόσον οι κατά παρέκκλιση ισχύουσες ρυθμίσεις για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δικαιολογούνται με βάση τον σκοπό, τη φύση και την εσωτερική δομή του EEG και, άρα, δεν συνιστούν επιλεκτικό πλεονέκτημα.
9. Ένατος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης
 - Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι σε κάθε περίπτωση η Επιτροπή όφειλε πριν από την έκδοση αποφάσεως με τόσο σοβαρές έννομες συνέπειες να τις καλέσει προς ακρόαση.
10. Δέκατος λόγος: Ανεπαρκής αιτιολογία
 - Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα βασικά σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας είναι πλημμελώς αιτιολογημένα.

⁽¹⁾ Έγγραφο της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002, C (2002) 1887 τελικό/κρατική ενίσχυση NN 27/2000-Γερμανία

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — egeplast international κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-291/14)

(2014/C 223/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: egeplast international GmbH (Greven, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Rosenfeld, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Γερμανία, Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, C (2013) 4424 τελικό·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τους ακόλουθους λόγους.

1. Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) δεν παρέχει στην προσφεύγουσα πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αλλ' απλώς μετράζει ένα βάρος το οποίο επηρεάζει αισθητά την ανταγωνιστική ικανότητα της προσφεύγουσας και το οποίο έχει επιβληθεί στην προσφεύγουσα λόγω της θεσπίσεως της επιβαρύνσεως κατά τον EEG. Επομένως, το καθεστώς αυτό αποσκοπεί στη μερική αντιστάθμιση ενός μειονεκτήματος και όχι στη δημιουργία ενός πλεονεκτήματος.
2. Έλλειψη επιλεκτικού χαρακτήρα
 - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, διότι δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή σε συγκεκριμένους κλάδους παραγωγής. Αντιστοίχως, οι επιχειρήσεις που μπορούν να επωφεληθούν από το καθεστώς αντισταθμίσεως είναι επίσης στην πράξη πολλές και ποικίλες. Το καθεστώς αυτό είναι ενταγμένο στον EEG 2012 χωρίς να έχει ανακύψει κάποιο ζήτημα και καθιστά δυνατή τη θέσπιση πλαισίου για τις επιβαρύνσεις το οποίο είναι σύμφυτο με το σύστημα του EEG.

3. Έλλειψη κρατικών πόρων ή πόρων υπό την ευθύνη του κράτους

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους ή πόρους για τους οποίους την ευθύνη φέρει το κράτος. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση αποσκοπεί στην ικανοποίηση της αστικής αξιώσεως που έχουν οι διαχειριστές του συστήματος μεταφοράς έναντι των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας με αντικείμενο την επιστροφή των δαπανών στις οποίες έχουν υποβληθεί για τη διάθεση της ηλεκτρικής ενέργειας στην αγορά. Το ύψος της επιβάρυνσεως αυτής καθορίζεται από τους διαχειριστές του συστήματος μεταφοράς χωρίς καμία κρατική ανάμειξη. Οι εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων) αποσκοπούν μόνο στον έλεγχο του ορθού καθορισμού του ύψους της επιβάρυνσεως από τους διαχειριστές του συστήματος μεταφοράς. Οι εξουσίες αυτές όμως δεν παρέχουν στη Bundesnetzagentur καμία δυνατότητα διαρκούς ελέγχου ούτε εξουσία προς διάθεση του προϊόντος της επιβάρυνσεως.

4. Απουσία στρεβλώσεως του ανταγωνισμού ή επηρεασμού των εμπορικών συναλλαγών

— Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τον μη κρατικό χαρακτήρα του προϊόντος της επιβάρυνσεως προκύπτει ότι οι περιορισμοί της προβλεπόμενης με τον EEG επιβάρυνσεως δεν συνιστούν μη είσπραξη κρατικών πόρων. Μη είσπραξη κρατικών πόρων δεν συνιστά ούτε και η χρηματοδοτική αντιστάθμιση της ενδεχόμενης μείωσης των εσόδων του λογαριασμού της επιβάρυνσεως από ιδιωτικούς πόρους οι οποίοι προέρχονται από το υψηλότερο ποσό επιβάρυνσεως που καταβάλλουν οι μη προνομιούχοι τελικοί καταναλωτές.

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Klemme κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-294/14)

(2014/C 223/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στήριξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβάρυνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβάρυνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβάρυνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντιστάθμισεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ένισχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Autoneum Germany κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-295/14)

(2014/C 223/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wisßmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Erbslöh κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-296/14)

(2014/C 223/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Erbslöh AG (Velbert, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Walter Klein κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-297/14)

(2014/C 223/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Erbslöh Aluminium κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-298/14)

(2014/C 223/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ένισχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Fricoran Back κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-300/14)

(2014/C 223/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fricoran Back GmbH Immekath (Klötze, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Michelin Reifenwerke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-301/14)

(2014/C 223/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαίτερος τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ένισχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκθέτει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβάρυνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβάρυνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδώως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Buderus Guss κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-302/14)

(2014/C 223/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβάρυνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Polyblend κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-303/14)

(2014/C 223/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινηθεί την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

— Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προβαλλομένης αποφάσεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Sun Alloys Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-304/14)

(2014/C 223/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2014 — Vestolit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-305/14)

(2014/C 223/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vestolit GmbH (Marl, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Polymer-Chemie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-306/14)

(2014/C 223/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξέτασεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — TechnoCompound κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-307/14)

(2014/C 223/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Neue Halberg-Guss κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-308/14)

(2014/C 223/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Mat Foundries Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-309/14)

(2014/C 223/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινηθεί την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

— Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συναγασε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2014 — Fritz Winter Eisengießerei κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/14)

(2014/C 223/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Greinacher, J. Martin και B. Scholtka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε σχέση με τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από φυσικό αέριο κατά τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και σε σχέση με τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (C 37, σ. 73), κατά το μέρος που η Επιτροπή χαρακτήρισε το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως κατά τα άρθρα 40 και 41 του EEG ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως ενισχύσεις το σύστημα επιβαρύνσεων για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως για τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να κινηθεί την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

— Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά την προσωρινή εκτίμηση του ζητήματος αν το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως συνιστά ενίσχυση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, ως ρύθμιση που εισάγει παρέκκλιση από τις διατάξεις σχετικά με την επιβάρυνση κατά τον EEG, δεν παρέχει πλεονέκτημα του οποίου δεν θα μπορούσαν να τύχουν οι μεγάλοι καταναλωτές ενέργειας υπό φυσιολογικές συνθήκες αγοράς.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι δεν τίθεται ζήτημα χρήσεως κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι τα έσοδα από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν συνιστούν κρατικούς πόρους, η κατά παρέκκλιση ρύθμιση για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας επίσης δεν μπορεί να έχει σχέση με κρατικούς πόρους.

— Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, δημιουργεί τις συνθήκες ανταγωνισμού οι οποίες θα υφίσταντο αν δεν ίσχυε η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραβίασε επίσης την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι γερμανικές ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας είχαν ήδη υποβληθεί σε ενδελεχή έλεγχο βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Κατόπιν του ελέγχου αυτού, η Επιτροπή το 2002 συνήγαγε ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν συνεπάγονταν τη μεταφορά κρατικών πόρων. Δεδομένου ότι ο EEG 2012 δεν επέφερε συναφώς ουσιώδεις τροποποιήσεις σε σχέση με την προγενέστερη νομική κατάσταση, οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να θεωρούν πιθανή στο μέλλον τη διεξαγωγή νέας εξετάσεως, αλλά μπορούσαν ευλόγως να βασίζονται στο ότι θα εξακολουθεί να ισχύει η ίδια ρύθμιση.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή, με την κίνηση της διαδικασίας εξετάσεως, επιδιώκει πρωτίστως τον σκοπό της καταρχήν εναρμονίσεως των μέτρων για την προώθηση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο βασικός αυτός σκοπός προκύπτει επίσης από τη νέα πρόταση κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, με την οποία η Επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά λεπτομερείς ρυθμίσεις για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Πάντως, η Επιτροπή, προκειμένου να εναρμονίσει τα μέτρα αυτά, θα έπρεπε να εφαρμόσει τη σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία των άρθρων 116 και 117 ΣΛΕΕ για την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων.

**Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2014 — Christian Dior Couture κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση
επαναλαμβανόμενου σχεδίου με οπτικό αποτέλεσμα αναγλύφου)**

(Υπόθεση T-313/14)

(2014/C 223/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Christian Dior couture SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Sabatier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 4ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση R 459/2013 4, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή, περί αρνήσεως της προστασίας του κοινοτικού σήματος ως προς τη διεθνή καταχώριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος 1 100 187 για ορισμένα από τα προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 25,
- να δεχτεί την καταχώριση του εικονιστικού σήματος 1 100 187 για ορισμένα από τα προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 25, και επικουρικώς για τα προϊόντα η χρήση των οποίων έχει σαφώς αποδειχθεί,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας και στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Προστασία διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος που αναπαριστά επαναλαμβανόμενο μοτίβο με φαινόμενο αναγλύφου για τα προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 25

Απόφαση του εξεταστή: μερική απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και παράγραφος 3 του Κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Vinnolit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-318/14)

(2014/C 223/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Geipel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που αφορά τη μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) αποτελεί τροποποίηση μηχανισμού αντισταθμίσεως διεπόμενου από το αστικό δίκαιο. Δεν πρόκειται για τη χορήγηση πλεονεκτήματος με κρατικούς πόρους ή με κρατικώς ελεγχόμενους πόρους.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία εν πάση περιπτώσει νέας ενισχύσεως

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας ο EEG δεν αποτελεί νέα ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, διότι κατά το παρελθόν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε κρίνει συμβατό με το δίκαιο των κρατικών ενισχύσεων τον μηχανισμό χρηματοδότησεως των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει τροποποιηθεί ουσιωδώς.

3. Τρίτος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν άσκησε ή δεν άσκησε ορθώς την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, δεδομένου, αφενός, ότι δεν έλαβε υπόψη τις σοβαρές επιπτώσεις που έχει για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως και, αφετέρου, ότι κίνησε την εν λόγω διαδικασία σε χρονικό σημείο κατά το οποίο η ενέργεια αυτή δεν ήταν ακόμη αναγκαία.
4. Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την απόφασή της, κλόνησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, διότι κατά το παρελθόν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε κρίνει συμβατό με το δικαιο των κρατικών ενισχύσεων τον μηχανισμό χρηματοδότησεως των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει τροποποιηθεί ουσιωδώς.
5. Πέμπτος λόγος: Υπέρβαση αρμοδιότητας
 - Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την απόφασή της, ενήργησε καθ' υπέρβαση της αρμοδιότητας που της έχει παρασχεθεί, καθόσον περιόρισε παρανόμως το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δυνάμει του πρωτογενούς και του παράγωγου δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τη διαμόρφωση των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Azarov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-331/14)

(2014/C 223/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μγκολα Yanovych Azarov (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 26), και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα,
- να διατάξει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης προς στήριξη της προσφυγής του.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Συναφώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η αιτιολογία των προσβαλλόμενων νομικών πράξεων δεν παρέχει τη δυνατότητα ούτε στον προσφεύγοντα να τις προσβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητά τους.

2. Δεύτερος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακύρωσης ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έχουν προσβληθεί το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι τα επιβληθέντα περιοριστικά μέτρα είναι δυσανάλογα. Τέλος, ισχυρίζεται ότι έχουν προσβληθεί τα δικαιώματα άμυνάς του.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας.

Συναφώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας, διότι με την επιβολή των περιοριστικών μέτρων στον προσφεύγοντα επιδίωκε πρωτίτως άλλους σκοπούς και όχι την πραγματική παγίωση και υποστήριξη του κράτους δικαίου και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ουκρανία.

4. Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακύρωσης ο προσφεύγων βάλλει ιδιαίτερα κατά της προσβολής του δικαιώματος για αμερόληπτη μεταχείριση, της προσβολής του δικαιώματος για δίκαιη μεταχείριση και της προσβολής του δικαιώματος για προσηκτική εξέταση των πραγματικών περιστατικών.

5. Πέμπτος λόγος: Πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Azarov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-332/14)

(2014/C 223/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksii Mykolayovych Azarov (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 26), την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 111, σ. 91), τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 1), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 111, σ. 33), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα,
- να διατάξει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης προς στήριξη της προσφυγής του.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Συναφώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η αιτιολογία των προσβαλλόμενων νομικών πράξεων δεν παρέχει τη δυνατότητα ούτε στον προσφεύγοντα να τις προσβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητά τους.

2. Δεύτερος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακύρωσης ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έχουν προσβληθεί το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι τα επιβληθέντα περιοριστικά μέτρα είναι δυσανάλογα. Τέλος, ισχυρίζεται ότι έχουν προσβληθεί τα δικαιώματα άμυνάς του.

3. Τρίτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας.

Συναφώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας, διότι με την επιβολή των περιοριστικών μέτρων στον προσφεύγοντα επιδίωκε πρωτίτως άλλους σκοπούς και όχι την πραγματική παγίωση και υποστήριξη του κράτους δικαίου και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ουκρανία.

4. Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακύρωσης ο προσφεύγων βάλλει ιδιαίτερα κατά της προσβολής του δικαιώματος για αμερόληπτη μεταχείριση, της προσβολής του δικαιώματος για δίκαιη μεταχείριση και της προσβολής του δικαιώματος για προσεκτική εξέταση των πραγματικών περιστάσεων.

5. Πέμπτος λόγος: Πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαΐου 2014 — STC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-355/14)

(2014/C 223/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: STC SpA (Forlì, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Marelli και G. Delucca, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, με κάθε νόμιμη συνέπεια και ειδικότερα:
- να υποχρεώσει την αναθέτουσα αρχή να αποκαταστήσει τη ζημία που προκλήθηκε από τις εκδοθείσες παράνομες αποφάσεις, είτε *in natura*, με την εκ νέου ανάθεση στην προσφεύγουσα, είτε επιδικάζοντας προσηκούμενη αποζημίωση, και στην τελευταία περίπτωση για την αποκατάσταση της ζημίας από διαφυνόντα κέρδη και της ζημίας όσον αφορά τη μη αποκτηθείσα πείρα, συνολικού ποσού ίσου με το 15 % της τιμής που αναγράφεται στην προσφορά της προσφεύγουσας ή, επικουρικώς, συνολικού ποσού ίσου με το 15 % της αξίας του αντικειμένου του διαγωνισμού, ή οποιουδήποτε άλλου υψηλότερου ή χαμηλότερου ποσού κατά δίκαιη κρίση του Δικαστηρίου· σε κάθε περίπτωση, πλέον τόκων για την αποκατάσταση της ζημίας από την καθυστέρηση, και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στη δικαστική δαπάνη της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των παρεπόμενων εξόδων και όλων των άλλων εξόδων που οφείλονται εκ του νόμου, υπό την επιφύλαξη της ποσοτικοποίησής τους.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης περί αρνητικής αξιολογήσεως της προσφοράς που η προσφεύγουσα υπέβαλε στον διαγωνισμό JRC IPR 2013 C04 0031 OC, ο οποίος προκηρύχθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, γενική διεύθυνση Κοινό Κέντρο Έρευνας, Διεύθυνση διαχείρισεως των εγκαταστάσεων της Ispra, μονάδα συντηρήσεως και υπηρεσιών, η οποία κοινοποιήθηκε με το έγγραφο με αριθμ. πρωτοκόλλου Agres(2014) 1041060 της 3ης Απριλίου 2014, κατά της αποφάσεως αναθέσεως της συμβάσεως σε άλλη εταιρεία και κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα του διαγωνισμού.

Το αντικείμενο του εν λόγω διαγωνισμού συνίστατο στον σχεδιασμό, στην παροχή εξοπλισμού και στην κατασκευή νέας εγκαταστάσεως παραγωγής τριπλής ενέργειας με αεριοστρόβιλο, ενώ προβλεπόταν η σύναψη συμβάσεως για την τρέχουσα και έκτακτη συντήρηση για περίοδο έξι ετών, εκ των οποίων τα δύο πρώτα υπό εγγύηση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος προσβάσεως της προσφεύγουσας στα έγγραφα του διαγωνισμού. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει:
 - παράβαση των άρθρα 42 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα του διαγωνισμού, κατά το μέρος που δεν αποκτήθηκε πρόσβαση στη γενική κατάσταση του διαγωνισμού, στη βαθμολογία που έλαβαν οι άλλοι διαγωνιζόμενοι ούτε στο πλήρες κείμενο της εκθέσεως αξιολογήσεως σχετικά με την προσφεύγουσα·

- προσβολή του δικαιώματος άμυνας και του δικαιώματος ασκήσεως αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά την οικονομική προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει:
- παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ λόγω αντιφατικής και ελλιπούς αιτιολογίας·
 - προσβολή του κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαιώματος χρηστής διοικήσεως·
 - παράβαση του άρθρου 112, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2012 (ΕΕ L 298, σ. 1)·
 - παράβαση του άρθρου 160, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362, σ. 1)·
 - παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και παράβαση της υποχρέωσης διαφάνειας στο στάδιο της αξιολογήσεως των προσφορών για την ανάθεση της συμβάσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της ισότητας ευκαιριών για όλους τους υποβαλόντες προσφορά.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά την τεχνική προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει:
- παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ λόγω αντιφατικής και ελλιπούς αιτιολογίας·
 - προσβολή του κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαιώματος χρηστής διοικήσεως·
 - παράβαση του άρθρου 112, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2012 (ΕΕ L 298, σ. 1)·
 - παράβαση των άρθρων 139, παράγραφος 1, και 160, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362, σ. 1)·
 - παραβίαση της αρχής της διαφάνειας και παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης παραμόρφωση του περιεχομένου εγγράφων.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Guinet κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-107/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Συνταξιοδοτικό καθεστώς — Μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αντιστάθμισμα για τα μειονεκτήματα που οφείλονται στην καθυστέρηση κατά τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Προϋπόθεση αποτελεσματικής μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν σε καθεστώς διαφορετικό από αυτό της ΕΤΕπ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2014/C 223/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Philippe Guinet (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: T. Gilliams, G. Nunoli, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της ΕΤΕπ να απορρίψει την αίτηση του προσφεύγοντος-εναγόντος για υπολογισμό των επανεκτιμηθέντων συνταξίμων ετών και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Ο P. Guinet φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.
3. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών της εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 366 της 24/11/2012, σ. 41.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2014 — CI κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-130/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Διπλό επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Άρθρο 67, παράγραφος 3, του ΚΥΚ — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Φιλικός διακανονισμός μεταξύ των μερών κατόπιν παρεμβάσεως του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή — Εφαρμογή — Καθήκον αρωγής)

(2014/C 223/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CI (εκπρόσωποι: B. Cortese και A. Salerno, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Δεσποτοπούλου και M. Ecker)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε αίτημα διπλασιασμού του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου κατ' εφαρμογή του άρθρου 67, παράγραφος 3, του ΚΥΚ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την από 5 Δεκεμβρίου 2011 απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία απορρίφθηκε η ανανέωση, από 1ης Ιουνίου 2008, του διπλού επιδόματος συντηρουμένου τέκνου, καθώς την από 20 Ιουλίου 2012 απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της CI.

(¹) ΕΕ C 71 της 09/03/2013, σ. 29.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (2ο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2014 –Ohrgaard κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-151/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση κατοικίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Άσκηση καθηκόντων σε διεθνή οργανισμό — Έννοια — Δοκιμαστική υπηρεσία πέντε μηνών στην Επιτροπή — Εξαιρείται)

(2014/C 223/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Δανία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και V. Joris)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα του επιδόματος αποδημίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2012, περί μη χορηγήσεως στον J. Ohrgaard του επιδόματος αποδημίας, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 31ης Αυγούστου 2012 περί απορρίψεως της ενστάσεως.
2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του J. Ohrgaard.

(¹) ΕΕ C 55 της 23.2.2013, σ. 26.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (2ο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Καταχώριση απουσιών για λόγους ασθενείας — Παράτυπη απουσία — Αφαίρεση στην οποία προέβη η ΑΔΑ από την ετήσια άδεια — Υποβολή αιτήματος μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου — Γνώση του ενδιαφερόμενου περί της υπάρξεως αποφάσεως — Παράλειψη ανοίγματος μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και λήψεως γνώσεως, με την ενεργοποίηση υπερσυνδέσμου, του περιεχομένου της αποφάσεως αυτής — Παραδεκτό — Προθεσμίες — Καθορισμός της ημερομηνίας από της οποίας ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να λάβει γνώση του περιεχομένου της αποφάσεως)

(2014/C 223/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως κατά της προσφυγής που ασκήθηκε από τον προσφεύγοντα βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, περί διορθώσεως των καταχωρίσεων των απουσιών του λόγω ασθενείας στην εφαρμογή SysPer2

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Ο G. Lebedef φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 21.9.2013, σ. 29.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL